

ՅՈՎՍԷՓ ԶԻՉՄԱՆԵԱՆ (ԾԵՐՆՅՅ)

Ամսոյս 17-ին Թիֆլիսում կնքեց իւր մահկանացուն յող-
նավաստակ հայ մատենագիր և հայրենագէտ բժշկապետ ՅՈՎ-
ՍԷՓ ԶԻՉՄԱՆԵԱՆ Կ. Պօլսեցի, մօտ եօթանասուն տարեկան
հասակում, հեղինակ հռչակ ստացած ոսկեղէնիկ, հոգեպարար
մատենաների—Թորոս Լևոնի, Երկունք իններորդ դարու, Թէո-
դորոս Ռշտունի: Բազմերախտ հեղինակը սան էր Մխիթարեան
ուխտի, իսկ բժշկական արհեստը սովորել էր Փարիզ՝ արդէն
արբուն հասակում: Նախ քան Փարիզ ուղևորուիլը ըզձայնից ե-
րիտասարդը ճանապարհորդեց մայր հայրենիքում, որպէս դո-
րովայնից որդի՝ քննելու իւր բազմաչարչար մօր ցուերը, նրանց
ամոքելուն նկրտելու համար:

Կլերակէ ամսոյս 21-ին Թիֆլիսի Մուղնու ս. Դէորդ եկե-
ղեցում կատարուեցաւ թողման հանդէսը և մարմինը ամփո-
վուեցաւ հօսեղուցեալի վաղամեռիկ չնաշխարհիկ դստեր շիրմին
կից Խօջիվանքի զերեզմանատանը: Գաղաղի վրայ դրած էին եր-
կու պսակներ՝ մինը Թիֆլիսի հեղինակների և միւսը «Փորձի»
խմբագրի կողմից:

Հանդիտին չրկար ամբոխ, բայց ներկայ էր Թիֆլիսի ամբողջ
հատընտիր հառարակութիւնը: Եկեղեցում մի ողելից բանախօսու-
թիւն արաւ Գեր. Առաջնորդ Տ. Արիստակէս Եպիսկոպոս, ասելով
որ Զիչմանեանի մարմինը մեռաւ, բայց նրա հոգին ծնաւ որ յաւի-
տեան պլտի ալրի և աճի հայ ժողովրդի ծաղկման համար,
Առաքելի ասածին համաձայն, թէ՛ «Սերմանի մարմին շնչատուր
և յառնէ մարմին հողիւր»։ Եկեղեցու բակում կարգաց կլատիկա-
կան անտիկ մի դամբանական պ. Աւետիք Եզեկեան, որ սքան-
չելի կերպով նկարեց Զիչմանեանի հողիւր պատկերը:

Յաւիտենակուն վիշատակ առաքլինի հային և տաղանդա-
ւոր մատենագրին:

8881

S E U R F,

Դուք, որ եկել էք ընկերակաճութեան վերջին պարտքը կատարելու, այս սրբազան մնացորդը մայր հողի ծոցը յուղարկաւորելու, կրչիշէք և գիտէք, այն հողին, որ բնակութիւն ունէր այս շինուածքի մէջ, գիտէք և չիշէք այս շինուածքը՝ կանգուն և շարժուն, և որպիսի շարժուածք։ Փայէք ի բաց տասն տարուայ աճիւնը, արծարծեցէք, կենդանացուցէք շինողութեան մէջ 1878 թուականը և Թորոս-Լեոնի հեղինակը՝ Ծերենիկը մենիկի գստերն հետ մեր քաղաքում, մեր կապուտ-երկնքի տակ, յիշեցէք, այն աշխույժ, այն վառվառն, այն իւր զգացումներովն ու զրուցատրութեամբ, որ կրակ ու կաշճակ ծերոնքին իւր աղանի։ հեզ և նազելի աղջկան հետ մեր ընտանեկան շրջաններում, մեր խնջուքներում, մեր գրական և գիտական հանդէսներում։ Տօն էր մեզ համար, կատարեալ վայելք՝ տեսնելն այդ ծերոնքին իւր բազմադիմի և անհուն հմտութեամբ, իւր հայրենեաց անցեալի մաներկալի ընդարձակ գիտութեամբ և իւր անկեղծ, խորաբնաս և հօր զգացումներով առ այն ամենաչնչ, որ ազգիկն էր և հայրենիքին, որ ազգիկն է և հայրենիքին և որ ցանկանում էր լինել ազգիկն ու հայրենիքին... Զմայանք է 1841 տեսնելն մի աղջիկ՝ գլխովն սքանչելի գեղեցիկ և աչքերն իմաստութեան կամքով լի, մաքուր և նուրբ հայախօս, իւր հմտութեան պաշարներով, որ սիրելի էր հրապուրչքով վարագուրել գիտէր հմտաստութեան քօղի տակ, իւր հօր փոքր կտորը՝ ոչ որոտում էր, ոչ մորիկ հանում, այլ իւր հօր կողքին՝ նորա որսորդ տուններից ու մորիկներից յետ՝ խաղաղութեան և հեպիկ հանդարտութեան նշան Եօթնդունի ծիածանն էր։ Յիշում էք աղջկանն և հօրը, Դուք՝ որ ճանական չաճ էք նոցա և գիտէք, բարի է։ Ըստերն արդեօք հին ծանօթներից տասն հօրն մի երկու ամիս սրանից առաջ, չեմ կարծում։ Այդ արծիւր, որ լի թեւ ձազը մեր գլորտներում կորցնելուց յետ, սիրտն արիւնտա՞ր արձեղ գնաց որք էր իւր բնազաւառը, մի նոր գրգռում կրկին մղել էր նորան դառնալ գայուն մեր կողմերը, երբ եկաւ հասաւ, մենք տեսանք վաղեմնի բարձրաթուիչ հասարակութիւնը՝ ձախ թեւը կախ ձգած և ձախ ոտը քաշ տանելով։ Բախար հարուած մարդ էր նորան նոր մէկ անգամ։ Նա, որ կորուսել էր կեանքի կէսը իւր ձախ հետ, այժմ կորուսած էր և մարմնի կէսը, կարող էր միթէ աւելի դիմանալ ինչ նա, որ հնոց էր՝ և բոց էր արձակում խօսելիս, այժմ բեկուած էր հողի վրան և իւր հանճարը կաշճեր էր միտն տալիս ընդհատ ընդհատ, բաց կաշճեր, թուշում էին արագ և ազդում էին՝ ուր ընկնում։

Անցան, անցան, իբրեւ ստուեր անցան, իբրեւ երագ ցնդեցան։ Զուգ գլխու սաւորներ, երեւեցան մեր երկնքում և՛ աներևութացան անսահմանութեամբ և ծոցում։ Այն, որ այդ յիշատակներից և յիշողութիւններից յետ՝ տեսնում են նոր մեր աչքի առաջ, այժմ մի կազնի է՝ տապալուած, տերեւթափ, ճղակոտ ճուղ գօս, իսկ վաղը լինելու է մի բուռ աճիւն, ապա և երրորդ օրը քամու վեր մամբ օգի մէջ աննշմար ցնդուող մի փոշի։ Այդ է վախճանը մարդու։

հաջ ինչ էմ ասում . . . Ես այդ կողմը չէի ուզում ղարձնել ձեր ուշադրութիւնը, Տեառք իմ: Թող տուք մեռելոց թաղել զմեռեալս: մեր գործը մարդու մեռնող մասին հեռ չէ. իմ խօսքս այժմ է լինի նորա ազնուագիտչն և աստուածաշէն մասի վրայ, որ հաղորդակից է անմահութեան: համառօտիւ քննենք սա մարդը այս կէտից և աւելի հասկանալի լինինք:

Յովսէփ Բիշմանեան Նսում էր 1822-ի Սեպտեմբերի 16-ին: Ինն տարեկան հասկում ուղարկուել է Վենետիկ՝ Միլիթարեանց վանքը, ուր մնացել է հինգ տարի և ապա, չըզգայով կրօնաւորութեան փափագ, թողել է վանքը և վերադարձել է Պոլս: Այստեղ նա հինգ տարի աշակերտում է դեղագործութեան: Այն սերմն, որ բնկած էր նորա սրտի և մաքի վրայ՝ Միլիթարայ վանքում, որի ջերմանդում այն ժամանակները տաճուում էր և ծաղիկն Այիշան. այն ժամանակուայ և նրանից առաջ մեծամեծ վարդապետների հայրենանունէր ողին՝ որ թեւապարփակ դուրգուրայով բնկած սերմի վրայ՝ բեղմնաւորում էր գայն, այն սերմն սկսել էր ծիլ տալ և այն ողին շարունակում էր մեռնող մատակարարել այդ ծիլն: Յովսէփ Բիշմանեան թողնում էր դեղագործութեան արուեստը և հոգին մղում է նորան ղէպի հայաստան: 1843-ին, Օգոստոս ամսի 23-ին մեկնում է Պոլսից. իւր ուղեգծի վրայ հաւանեմ հանդուգները—Տրապիզոն, Գիւմիւշխանէ, հաբերդ, Երզրում, Ղարս, Ալեքսանդրապոլ, Թիֆլիս: Ապրիլի 3-ին 1844 թուի նորից մտնում է Պոլս: Դօկտօր, հարցնում էի նրան սրանից 2 շաբաթ առաջ, ինչ էր ճանապարհորդութեանդ նպատակը: պատմասխանեց, «Կուզէի իմանալ թէ ինչ կը նշանակէ հայաստան բնոր: Սիրտ արի միւս հարցմունքն էլ անել, որ լեռնական էր: ինչ տպութիւնութիւն արաւ երկիրը. — «Ձատ խեղճ»: հայաստան և իւր որդոց խեղճ վիճակը. երկու բան, որ նորա տքնութեանց, մտածութեանց և գործոց առարկան են եղել այնուհետեւ. և որքան որքան խօսել, դրել և գործել է՝ բառին իւր նշանակութիւնը վերադարձեցալուն աշխատելու նպատակով և վիճակից խեղճութիւնը խելոյ համար: Մտնում է պատմութեան ճոցը, այնտեղից Թորոս-Աւոսին վեր կոչելու համար: գնում է աւելի խորը և այնտեղից ձայն է տալիս ժողովրդի մարդուն՝ Յովնանին, անցնում է աւելի հեռուն և զօղանչեցնում է իւրանց անձաւենքի մէջ Թէոդորոս Ռշտունու պահապան և զինավառ ուրուականի վրայ նորա գրահներն ու գէւեբերը. շարժիր, ով քաջ, թող շարժին ապառազէն ձիւհորներդ. անուէր Ռշտունիք անհամար հրամանների երկիւղի ներքոյ մահմտանում, քրտանում են: Սակայն զիւցազանց ուրուականները մնում էին լուռ: Ժամը չէր հասած, ուր նոքա թօթափելու են մահու իշխանութիւնը, որ քարացուցել է նոցա իրանը, որ կապել է նոցա բարբառը: Վերադառնում է նա ղէպի ամբօլը, ժողովուրդը. նորից մտնում է նորա շերտերի մէջ: հեռագծում է, շօշափում է, քննում է. կարող չէ արդեօք սա ինքնին իւր իրկութիւնը գործել: հաջ ամբօլը, որպէս ինքը արդէն տեսել էր և գիտէր, ցրում էր: կտոր-կտոր եղած և թափստանալան նոյն իսկ մայր հողի վրէ:

րաց, իւր պառքերի գերեզմանաց շուրջը շուարական և նաև վաշտավառին հե-
ռու-հեռու աշխարհներ: Պէտք էր յետ կոչել, պէտք էր հաւաքել, պէտք էր
միացնել, պէտք էր միաբանեցնել: Ուր է ժողովատեղին, հրն է միացման
կեդրոնը և որի կենդանարար ոգին պիտի շնչեր միաբանութիւնը ամբողջ
վրայ: Նա դարձնում է երեսը գէպի մայրագաւառը, աչքը յառում է Միա-
ճնէջի վրայ և կոչումն է անում Գրիգորներին, Ներսէսների և Սահակ-Մես-
րոպների ոգուն: Բաժանումը վերացնելով, հալք, ճիշտ դիպած կրիներէք նր
պատակին: Մեծամեծ բարիքներ չեն խափանուիր, ազգային յառաջադիմութեան
թիւնն և պաշտօնութիւնը դիւրաւ յառաջ կերթայ ամեն կողմանէ՝ մէկ ըն-
լալով և ամեննիս միաբան միևնոյն վախճանին դիմելով: Ասում է և միա բառ-
նում է մի ընտիր խմբի հետ ազգի էական և մեծ գանգուածին: Բաց կա ՅՈՒՆ-
մարդիկ որ պահանջում են մեծամեծ և ամբողջ շլանալ գիտէ հրաշքն թե
րից: Տուէք մեզ մարդը որ յուզէ մեծամեծ գործեր, սուէք մեզ սուրբը որ հար-
գործէ հրաշքներ և հաւատանք: Եւ ձերունին դառնում է գէպի Ներսէս նեա-
բաց նա, աւանդ, արդէն հիւանդ է: մատով ժողովրդին ցուց է տալիս Խրիս-
մեան, ալը: Հաշատան աշխարհի վրայ ամպանման կեցած մեծ և խորհրդաւոր
ւոր հոգին. բաց . . . և իմ է ձեզանից, որ չըհասկանայ և չըմէկնէ ճշգու հա-
թեամբ ալը բացը: . . . Աւանդ, ձերունի, ժամը չէ հասած և Ադոնայի Տէրը
դեռ ևս չէ արձախում իւր բարբառը առ Եզեկիէ: Որդի մարդոց, մարդ-
րեաց ի վերայ ոսկերացող աշուղիկ և աստացեալ ցոյսաւ, ոսկերք ցամաքեալ
լուարուք գարստգամա Տեառն. աշափս առ, Տէր ցոսկերադ ցալոսիկ: Կան տե-
ւալիկ եւ ամից ի վերայ ձեր շունչ կենդանի. և տայ ի ձեզ ջիւս, և ամի բե-
ի վերայ ձեր մարմինս, և ձգեցից ի վերայ ձեր մորթ: և տայ զոգի իմ ի ձե-
և լինիցիք կենդանի, և ճանիցիք թէ ես եմ Տէր: Մարդարեայ, որդի
մարդոց ի վերայ շնչուն, և աստացեալ ցալուն. աշափս առ, Տէր Տէր. եւ
շունչ ի ձորից հալմոց, և փշա ի մեռելալոյ յաշտիկ և կեցցեն: Այ, ձեռ-
րունի. Ադոնայի Տէրն է ի մնաց յուս, երբ դու նորան կանչեցիր և աներեւոյ
բանակների յօրավթեամբ իզձ րդձայար: շարժել տայ ոսկորները, միացնել
կենդանացիք: Ժամը չէր հասած, և դու ինքդ յանձնուցար և անխնայ
բուռն րդձերից բոցերի մէջ, բաց հոյից որ վերստացաւ ի բարձունս, թ-
աչժամ ուղարկել մեզ հրեշտակ իւր իմաստութիւնն և զգացումները, և ա-
մեղ թէ ցորենի հասը մինչև որ չլինի հողի մէջ ու չըմեռնի՝ ինքը մի-
կրմնաց, բաց էթէ մեռնի՝ շատ արդիւնք կուտայ: Այն, որ դու զգացի
բարոյեցիք և զարձեցիք ցուց կուտայ իւր արդիւնքը և աչժմէն իսկ երկու-
րի մէջ է: Դու աչժմ մայթի, Սաբալթի Տիրոջն, որ մեզ շնորհք և հանձն
պարգեւէ հողի մէջ ընկած ցորենը խնամելու և տածելու և Ինքն էլ երկը
քին ցող շնորհ և անուշ արև՝ որ ցորենն աճի և հասկանայ: Եւ թող հան-
պուցանողն Քրիստոս ընդունի քեզ իւր երկնային խաղաղ օթեփանում զբ-
տերդ մօտ, որ և այնտեղ չուզեց երկար մնալ առանց քեզ: Օրհնեալ էին
ձեր չիշատակը մեր կովկասի երկնքի տակ:

ԱԻՏԵՏԻՔ ԵԶԵԿԵԱՆ

ኮ ሂ ቡ ን

ՀԱՅԲԵՐ

«Աղբիւր» ներկայ տարուայ երրորդ-
րէս պընթիան՝ մեր տաղանդաւոր նկարիչ պ.
նը Գ. Բաշինչապեանի ԱՂԹԱՍԱՐԸ, որ
մօտ սեպտեմբեր ամսու մ վիճակ պիտի գտուի
ը մեր բաժանորդներին մէջ, արդէն պատ-
միտ բառու է և «ԱՂԲԻՒՐԻ» ՎԱՃԱՌԱՆՈՒ-
կա ՑՈՒՄ դըռնած է ի յոյգ, հասարակու-
քին: Թեան: Զատիկին մեր տաղանդաւոր նը-
նը կարիքը Բազու պատկերահանդէս է ու-
նենալու: Մեր խնդրանք այդ պատկե-
սը ի նոյնպէս իւր միւս պատկերներին հետ
ըրդա կըդնուի ի յոյգ Բազուայ մեր յարգելի
դու հասարակութեան:

Պ. Դէտրդ Բաշինջադեանը հրամա-
րուեցաւ ընդունել մեր պայմանաւս-
րուած վճարը «Աղթամարի» համար, իսկ
մեր լծականձգվին ինդրանօք ընդուն-
եց, մի ամենաշնչին գումար իւր աւ-
րած ծախսերէ, կտաւ, քի գոյներէ հա-
մար: Յայտնում ենք հրապարակաւ տա-
րանդարը նկարչին մեր խօրին շնոր-
հակալութ խնդրօրը: «Աղբերէ» հէնց
առաջին օրերէց մշտ սերպիւր է կղել
ն երբէք չէ ինայիւ միղ իւր աջակցու-
թիւնը և մասնակցութիւնը:

«Ազգերի բն» բաժանորդագրու թիւնը
շարունակելով է: ԱՅԱՍՈՒՈՒՄ ԵՆ ար-
դէն № 1 և 2 դրանց փոխարէն կու-
ղարկենք Լուստրի Կենտրոնէ մօտ
նիւրի սկիզբը ու մեր հրատարակութեան
նիւրի 5) Կ. զբոս: Քիտ. №-ը մենք
տպագրեց 1550 օրինակ: Այս №-ից ար-
դարեւ մենք 1720 օրինակ: Նոր բա-
ժանորդ գրուողը կրտսանայ բոլոր պրե-
միաները: Մոլորի երկրպագութիւնը,
Զատիւայ պրեմիան ու մանակից կը
լինի սեպտեմբեր ամսէ վճարահանու-
թեան: Երաւունք ունի ստանալ պայ-
մանագրուած մշտնադիւրը: Այն րա-
ժանորդները, որոնք չեն ստացել № 1
կամ № 1 և 2 նրանց մինչև Զատիկ
կուղարկուին զբոս և շարունակելի
Լուստր ու Կենտրոն մօտ յօդուածներ
սկիզբը:

«Աղբիւր» առաջինայ ըն-ք փութա-
նակ աղբիւր 1-ին, այս կրօնակի Զատ-
կին: Այդ համարը սովորականից աւե-
րէ ճիշդ կըլլին թէ բովանդատութեամբ
ե թէ արտաքին չքերութեամբ: Ա-
ռանձին այդ ըն-ք չի բնական 50
կ. կըրժենայ 1 բ.: 198 թ. 198 թ.

Շատերը մեզ հարցնում են՝ իբրև լոյս
իլուսնին մեզ տալանդատ արդ. Ղ. Աւ.
դպրանին Արուսթիւն և Մանուկը Առ.
այժմ որոշ ունիչ, չենք կարող ասել,
այդ կախումն է նրանից թէ ևր կը
ստանայ ա. Սպայանը դարձնիչից թղու-
տուութիւնը:

Բաւական քանակութեամբ մնում են խմբազրատանս զիջուած «Աղբիւրի» 84 և 87 Թ. տմբուղ Ն.Ն. Ե. Ուրախ կըլնէին, որ մեր այն բաժանորդները, որոնք չեն ստացել այն տարիները «Աղբիւր» ձեռք բերէին և այդ Ն.Ն. Ե. Թ. 84 Թ. և Թ. 87 Թ. տարեկան զինը Յակոբ Բ. և Հանգրձա՝ ձանձու պարհաճախով Ուրեք Հրատարակած և երկնային ու Ժողովուրդի Համար ընթերցանութեան ընտրել, պատկերազարդ գրքեր, որոնք կարող են Ձառհուայ լաւ ընծայ լինել, Ներկայ Ն.Ն. Հեռու յաւարկում ենք անանձին Թերթի վրայ տպուած մանրամասն ցուցակ և պատրաստած ծրար, որ ցանկացող պետի նշանակէ իւր ուղած գրքերը այդ Թերթի վրայ: Կանք դրամ փոխարէն կարելի է ուղարկել և փոստի մարկանքը:

«Աղբիւր» տեղիւ Ն. 1-ում տրուած Դուրսը 1 օր Արուծին և Մանուէլի բաժանորդ գրուողը եղել է Յովհաննէս Ա. Օհանեանը և ոչ Թ. Կ. Ա. Տ. Ա., որ սխալմամբ տպուել էր:

Ներհակոյութեամբ ստացանք պ. Բաթիֆի «Սամուէլ» Ա. Բ. և Գ. Հատորները մեզ դրած ամիսներում, զինը 3 թուր. է, ծանադարհաճախի Համար պէտք է 50 Կ. աւելացնել. ծախում է իւր «Աղբիւր» վաճառանոցում:

«Աղբիւր» վաճառանոցում ծախում են Ձառհուայ ընծայներ Համար գեղեցիկ գրքեր, տետրակներ, տխրներ և աշակերտական շքեղ երեզներ:

«Աղբիւր» բաժանորդները աւելաւոր չափ տեղերից գինում են մեզ կըլնէին ընդունել տրեքը յայտարարութիւնները զետեղելու «Աղբիւր» զէնտոր երկրորդ բաժնում: Աւելորդ Համար կաճող ամեն մէկին անանձին գրելու պէտք ու յայտնում ենք, որ կըլնուենք այն մեծ մեքենայի Համար մի անգամ ապա պատգամ 25 Բ. երեք անգամ 5) Բ. տետրը ընդ տարին 100 Բ. Զեղեկանքի մանց Հրատարակչներին, դրամաւորներին ուսումնարանական դրամի վերաբերեալ յայտարարութիւններին կարելի է զէնտոր անել:

Խոնարհաբար խնդում ենք մերեւոյ յարգել այն բաժանորդներին, որոնք մեզ ուր և է տրամադակ «Աղբիւր» Ն. Ե. արջ չեն ստանում իսկոյն Հայտարարութիւնները բացում Թեանս: Այնքան կանխաճառը այն միանգամայն յանձնում ենք փոստային մեր աւելում ստացական Այն անձինք, որոնք մինչև մեզ ամիս Ն. Ե. լոյս տեսնող չեն տեղեկացնել մեզ իրանց Հրատարակչին Համար, այնուհետև մենք պարտաւորուած ենք Համարում մեզ լաւարդանքը ընթերցող տալ այդ պետիներին:

«Աղբիւր» վաճառանոցը յանձն է աւելում զաւելում և գիւղական ուսումնարաններին մատչելի զինքով ուսումնարանական պետույքներ գրելու հարցը: Զառհուայ Համար մանկական դրամարաններ Ֆեղեքական կարելի տներ, ընթերցող փոքրիկ Համար է ծանադարձ լաւարդանքները, և այդու Մանրամասն պատմական Համար պէտք է ուղարկել Հատ փոստի մարկանքով:

և, Խոնարհաբար խնդրում ենք մեր յար-
մազելի գործակալներին և աշխատակից-
ներին, որ բարեհաճեն անպտուժառ
զիստորագրել առ իրանց արդէն ուղար-
արի հաճ Թերթերի վրայ բաժանորդին պը-
րէման ստանալիներուն համար: Առանց
քաջայն էլ մեզ շատ Թանգ է նստել այդ
պատգամակեր, ուստի խնդրում ենք այնպէս
ստանորինել, որ ստիպում չըլինիք ու-
րիմանց կրկին ուղարկելու:

Ընդունի՛ք յայտնում ենք, որ այս
տարի մեր մի քանի զեղերում համե-
մատաբար աւելի շատ բաժանորդներ
ուրինք, քան մի քաղաքներում: Օ-
րինակ՝ Մեծ-Ղարաբլիկում այս տարի
մեզ տուել է 31 բաժանորդ: Մեծ-
Ղարաբլիկի մեր գործակալը Արթ. Տէր-
կան Արտին առաջ-բաժանան է: Շատ էն
որ այս տարի նմանապէս և արտասահմանի
ին մեր բաժանորդները:

«Աղբիւրի» ներկայ տարւոյ մի-մի
օրինակ նուիրել են՝ պ. Յովհաննէս
Յովհաննիսյան Նուխայ օր. ուսումնա-
րանին: Պ. Յով. Տէր-Յախորեան Յան-
ճատարայ վանքին: Պ. Ա. Չանուկեան՝
Աստրախանի կրկնառ գործիներին: Պ.
Ա. Մատուրեան 6 օր. 1) Ս. Խաչի
Ժխական ուսումն., 2) Ամարառ գղե-
կի նորակոչ հայ ղեկաւորներին, 3)
Ղարաբլիկի օր. ուսումն., 4) Էդիքի
ուսումն. զբաղարանին, 5 և 6 Մե-
կալ Ղիկ. տնօրէնութեան:

Արտասահմանի ուսանողի համար
ստացանք Մեծ-Ղարաբլիկից օր. Վեր-
դինէ Ռոճըստից 1 ր., տիկին Աննայ
Աղասեկանից 1 ր., Ղարսից Երեսե-
ուսում. ուսուցիչ պ. Երուանդ Ղազար-
եանից Վարդան Ստեփանի և Տիգ-
րան Մերմիւրեանի ձեռք ժողոված 15
ր., Թիֆլիսից պ. Մկրտիչ Տէր-Մկր-
տչեանից 8 ր. ժողոված՝ տիկ. Կ. Մ.,
պ. պ. Ա. Շ. Յ. Ար., Գր. Ե., Մ. Ռ.,
Խ. Ա. Դ. Ռ., Յ. Աղ., Աշուրադայից՝
պ. Ռաֆայէլ Եղնայեանից և Ա. Կա-
րապետեանից 3 ր., Դալէթ-Սալէից
Առաջ-ստեփանազ. Աղ. Յովսէփեանի
ձեռք ժողոված 1 ր. 35 և: Առա-
ջուայ ստացած 3 ր. 3 և. հետ կըլինի
32 ր. 38 և: Սերբ այսօր յեղեալ ու-
սանողին ուղարկեցինք պ. Պրեդանեան
բանկայի գրասենեակի միջոցով Փարիզի
Credit Lyonnais մ. չէկ № 2415
100 Ֆր. 49 ր. լեպոյս լինելով որ ոչ
միայն մեր աւելորդ ուղարկածը կըհա-
յնեն մեզ կըթուլան գործի բարե-
կամները, այլև այնքան կուղարկեն որ
մինչև Զատիկ լրանայ ուսանողի անհրա-
ժեշտ 300 ըուրլին:

Անցեալ տնայ 26-ին Թիֆլիսի Ի-
դական ղեկնաղկայում կայացաւ վար-
ժուհիների փոխադարձ ընկ. ընդհան.
ժողովը՝ Նախագահ ընկ. Ընտրուեց
Իշխանագիտիչ Ա. Թումանեան և քար-
տուղար Իշխանագիտիչ օր. Արզում-
Թեան: Ընկերութեանը ունի այժմ 167
անդամ:

«ԱՂԲԻՒՐ» ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

N. N. Հայրապ. Տեղր. Ձեր հասցէն չբխտեցինք, պէտք է հաղորդել և Ձեր հին հասցէն, հակառակ զէպքում Ձեր նամակը կըմնաւանց հետեանք:

ՍԻՍԻՑԻԱ Ուս. Ստացուած է օր. Աղ. բաժանորդագրելու:
ՇՈՒՇԻ Կ. Ջ. Մեզ ուշ են հաղորդել, պէտք է ներողամիտ լինէք:
ԻԳՂԻՐ Ն. Ս. Մեթէ խօսքերով պիտի յայտնենք մեր շնորհակալութիւնը, կուզարկենք ձ. Յ-ից:

ՂԱՐՍ Ի. Բ. Շնորհակալ ենք, սպասում ենք Ձեր նամակին:
ԵՐԵՒԱՆ Կ. Դ. Ձեզ նամակ գրեցինք, խնդրում ենք շուտով պատասխանել:
ՆՈՒԽ Վ. Տ. Գ. Ստացանք Ձեր նամակները, անդոր ենք չըկայ Ձ. 1 և ոչ Ձ. 2, մենք այդ Ձ. Ձ-ը ուրախութեամբ այժմ ընդ ներս կըզենենք:

ՄԻԼԱՆ Կ. Շ. Ձեզ նամակ գրեցինք, հաղորդեցէք կարելին չափ լիութիւնով:

ՇՈՒՇԻ Ա. Բ. Ինչ կուզէք ասացէք, մեզ շատ դարձացնում է Ձեր վերջին կուզարկները:

ՂՈՒԲԱ Խ. Փ. Արեւնադանը մեր հրատարակութիւնը չէ, ընտրեցէք մեր հրատարակութիւններէ:

ԲԱԳՈՒ Աղ. Ար. Ներեցէք որ անկարող եղանք մինչև այժմ Ձեզ նամակ գրել, կըզենենք շուտով:

ՔԵՇԵՆԻ Գր. արքեպ. Բնդունեցէք, Սրբազան Հայր, մեր շնորհակալութիւնը, մեր ուղածն հէնց այն էր, ընչպէս Դուք բարեհաճել էի կարգադրել:

ԳԱՆԶԱԿ Գ. Ա. Ո՛հ, ներեցէք, մենք դեռ պիտի չենք, որ անցեալ տարի ըսցինք մեր զբաղւածներ Թիֆլիսի մեր բաժանորդներին համար, այժմ Դուք կամենում էք, որ զաւանտներն էլ ուղարկենք մեր բաժանորդներին ընթերցանութեան զբոսը, լրագրելով հանդէսներ. ոչ, այդ անհնարին է:

ՀԻՆ-ԲՈՅՍՈՂԷՂ Ս. Փ. Մինչև մի շաբաթ լոյս կըտանի Ձեր աշխատութիւնը խնդրում ենք Ձեր վերջնական կարգադրութիւնը:

ԱԼԷՔՍԱՆԴՐԱՊՈԼ Բ. Փ. Կուզարկները պէտքերը մինչև երկու օր, ստացած արդէն:

Հ. ՆՍԻՒՋԵՆԻԱՆ Հ. Փ. Ձեր հեռագիրը և նամակը ստացանք, կուզարկենք. այժմ ըստական յաջող է, Ձեզ նամակ կըզենենք:

Խմբագիր-հրատարակիչ՝ ՏԻԳՐԱՆ ՆԱԶԱՐԵՅԱՆ

Дозволено цензурою, Тифлисъ, 4 Марта 1888 г.

Типографія И. Мартиросіанца, на Орб. ул., д. № 1 и 2